

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ
เสิงสาง จังหวัดนราธิวาส ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

**Sub District Administrative Strategies to Promote Farmers' Incomes in
Soeng Sang District of Nakhon Ratchasima Province
According to the Sufficiency Economy Philosophy**

ยลดา หวังศุภกิจโกศล และ โชติรัศ ชวนิชย์

Yonlada Wangsupakitkosol and Chotiras Chavanich

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นแอชีย

Doctor of Philosophy Program in Public Administration, Eastern Asia University

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบผสมผสานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ (3) เปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างนางกลุ่มต่อภาพรวมแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และ (4) เสนอยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาส ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ประชากร คือ ประชาชนเป้าหมายทั้งหมดในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล 6 แห่ง ของอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาส รวม 55,600 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนจำนวน 1,090 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ ค่าการถดถอยพหุคุณ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน นอกจากนี้แล้ว ยังมีการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ด้วยแบบสัมภาษณ์แนวลึกที่มีโครงสร้างเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สำคัญคือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรไม่มากเท่าที่ควร (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการคือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรในทิศทางที่สอดคล้องกับสภาพของชุมชนมากขึ้น (3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ เพศชายกับเพศหญิง ต่อภาพรวมแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสางตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าไม่แตกต่างกัน และ (4) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาส ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน ควรเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) ด้านคุณธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (4) ด้านความมีเหตุผล และ (5) ด้านความพอประมาณ

คำสำคัญ: ยุทธศาสตร์, การบริหารจัดการ, การส่งเสริมเกษตรกร, องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเสิงสาง

Abstract

This mixed methods research aims to (1) explore administrative problems to promote farmers' incomes, (2) explore administrative development guidelines to promote farmers, (3) compare some sample opinions on the overview of administrative development guidelines to promote farmers, and (4) suggest administrative strategies to promote farmers of the Sub district Administrative Organizations in Soeng Sang District of Nakhon Ratchasima Province according to the Sufficiency Economy Philosophy. The quantitative research was survey research, collecting data by questionnaires. The population was composed of 55,600 people who resided in 6 areas of the Sub district Administrative organizations in Soeng Sang District of Nakhon Ratchasima Province. The representative samples numbered 1,090. The data descriptive statistics applied were mean, standard deviation, multiple regression and Pearson's Correlation Coefficient. Moreover, in-depth interviews of 9 experts, with structured in-depth interview forms, were collected to obtain the qualitative data. The findings of this research were as follows: (1) the major administrative problems were learning and understanding of information and agricultural technology for the farmers as well as lacking of administrative strategies, (2) the major developmental guidelines of administration, the promotion of learning and understanding on information and agricultural technology coincide with the community surroundings or the surroundings of agricultural areas of the farmers as well as creating the administrative strategies according to the Sufficiency Economy Philosophy, (3) the comparison between 2 sample opinions, male and female, on overview of administrative development guidelines to promote farmers of the Sub district Administrative Organizations in Soeng Sang District of Nakhon Ratchasima Province according to the Sufficiency Economy Philosophy was indifferent, and (4) the administrative strategy to promote farmers of the Sub district Administrative Organizations in Soeng Sang District of Nakhon Ratchasima Province according to the Sufficiency Economy Philosophy should, in priority, consist of 5 aspects: morality, knowledge, self-immunity, rationality, and moderation.

Keywords: strategy, administration, promotion farmers, Soeng Sang subdistrict administrative organizations

บทนำ

การเกษตรมีความสำคัญต่อประเทศโดยรวมและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากการเกษตรเป็นปัจจัยสำคัญ เป็นหลักประกันในการรักษาความปลอดภัยด้านอาหารและโภชนาการ นอกเหนือจากเป็นทรัพยากรในการสร้างรายได้ของเกษตรกร การจ้างงาน และการรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงความต้องการที่สำคัญในการรักษาสภาวะโลกร้อน สำหรับการเกษตรของไทยได้ประสบปัญหาและข้อจำกัดของทรัพยากรที่ดิน แหล่งน้ำ และป่าไม้ ในระยะที่ผ่านมา มีการใช้ทรัพยากรในลักษณะที่ไม่ค่อยจะมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มีการใช้อย่างล้ามเลือดและขาดการอนุรักษ์ จึงทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้มีสภาพ

เสื่อมโทรมลงโดยลำดับ จนมีปัญหาสิ่งแวดล้อมตามมา หลายด้าน มีผลทำให้อัตราขยายตัวของการผลิตภาคเกษตรของประเทศไทยเริ่มชะลอตัวลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือตอนบน ซึ่งทรัพยากรที่ดินและแหล่งน้ำมีจำกัด และอยู่ในสภาพเสื่อมโทรมมาก ในปัจจุบัน อัตราการขยายตัวของการเกษตรกรรมมีแนวโน้มต่ำมาก ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงการผลิตและการใช้ทรัพยากรที่ดิน แหล่งน้ำ และป่าไม้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น เพื่อคงความสำคัญของภาคการเกษตรไว้ต่อไปอย่างยั่งยืน (Bill and Melinda Gates Foundation (2011) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2554) ไม่เพียงเท่านั้น ในส่วนของหน่วยงานของรัฐทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับตำบลและประชาชน รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณูปการในตำบลซึ่งรวมไปถึงการส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรดังกล่าวแล้ว ก็ยังประสบกับปัญหาในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกร บางประการด้วย สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการในเรื่องที่องค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 6 แห่ง ในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาส บริหารจัดการ หรือส่งเสริมเกษตรด้านการเกษตรอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่องค์กรบริหารส่วนตำบลส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรไม่มากเท่าที่ควร ดังกล่าวที่เป็น “การศึกษาเฉพาะการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบล” ด้านส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรเท่านั้น โดยไม่ได้ครอบคลุมไปถึงเรื่อง “การประกอบอาชีพของเกษตรกรโดยตรง” กล่าวอีกนัยหนึ่ง เป็นการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ เสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และเสนอข้อมูลศาสตร์การบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรของหน่วยงาน อันได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบล 6 แห่ง ในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาส ตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง

ไม่เพียงเท่านั้น องค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาส ได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน ด้วยเช่น (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ คือ องค์กร

บริหารส่วนตำบลบริหารจัดการ หรือส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรโดยใช้ช่องประมวลอย่างไม่เหมาะสม เช่น ส่งเสริมผ่านทางศูนย์เรียนรู้ปัจจุบันของเศรษฐกิจพอเพียงใช้งานประมวลน้อยเกินไป (2) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล คือ องค์กรบริหารส่วนตำบลส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรในทิศทางที่สอดคล้องกับสภาพของชุมชน หรือสภาพพื้นที่ที่ทำการเกษตรไม่มากเท่าที่ควร (3) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน คือ องค์กรบริหารส่วนตำบลส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรโดยมีการเตรียมการหรือวางแผนไม่ดีเท่าที่ควร (4) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความรู้ คือ องค์กรบริหารส่วนตำบลส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรไม่มากเท่าที่ควร หรือไม่ต่อเนื่อง และ (5) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านคุณธรรม คือ องค์กรบริหารส่วนตำบลส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรโดยให้ความสำคัญกับด้านจิตใจหรือคุณธรรมไม่มากเท่าที่ควร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาส ตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง

2. ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาส ตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง

3. ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่าง นางกลุ่มต่อภาพรวมแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาส ตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง

4. ศึกษาดูแลศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริม
เกณฑ์ขององค์การบริหารส่วนต้นแบบในอันเกอสิงสาง
จังหวัดนราธิวาส ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
การบริหารจัดการ การส่งเสริมเกณฑ์ และยุทธศาสตร์

สมาน รังสิโยกุณ์ และสุนี สุทธิสมบูรณ์ (2554, หน้า 1) กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง ความพยายามในการที่จะร่วมมือกันดำเนินงานของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ส่วนวิชวิรัช วิรัชนิภาระ (2550, หน้า 2-4) ได้ให้ความหมายของคำว่า การบริหาร การจัดการ และการบริหารจัดการ อาจกล่าวได้ว่า มีความหมายใกล้เคียงกัน และอาจนำมาใช้แทนกันได้ถึงแม้ว่าแต่ละคำจะมีความแตกต่างกันในรายละเอียด บางประการ

บุญธรรม จิตต์อนันต์ (2551, หน้า 28) อธิบายว่า การส่งเสริมการเกณฑ์ หมายถึง การนำความรู้ วิธีการ และเทคนิคใหม่ ๆ ทางเกณฑ์ไปแนะนำเพย์พร์ให้แก่ ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกณฑ์ และติดตาม ให้คำแนะนำช่วยเหลืออนบังกิกผลสำเร็จ ขณะเดียวกัน ก็นำเอาปัญหาต่าง ๆ ทางเกณฑ์มาวิเคราะห์หาหนทางแก้ไข

2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

บำรุง รามศรี (2550, หน้า 184) กล่าวว่า ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้รับ รางวัล UNDF Human Development Lifetime Achievement Award จากสหประชาติด้านการพัฒนามนุษย์ โดย UNDF ให้ความหมายการพัฒนาคือการสร้างเสริมขีดความสามารถ การขยายทางเลือกและโอกาส เพื่อให้มนุษย์สามารถใช้ชีวิตได้อย่างเต็มที่ มีชีวิตสร้างสรรค์อย่างมีอิสรภาพและ มีศักดิ์ศรี ส่วนการพัฒนาตามแนวพระราชดำริ คือ การ เสริมสร้างความสามารถให้คนสามารถอุ้มชูตนเองได้เป็น บุคลากรที่มีความรู้ และใช้ความรู้ด้วยความรับรู้ ตลอดจนมีคุณธรรมเป็นพื้นฐานของจิตใจ

วิรช วิรัชนิภาระ (2550, หน้า 42-71) ได้อธิบาย
ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า เศรษฐกิจพอเพียง

มีได้เน้นเฉพาะด้านเศรษฐกิจเพียงด้านเดียว แต่ในการ ดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงานของประชาชนและชุมชน ทุกระดับจะต้องพอเพียงในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุ และจิตใจหรือด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และการบริหาร

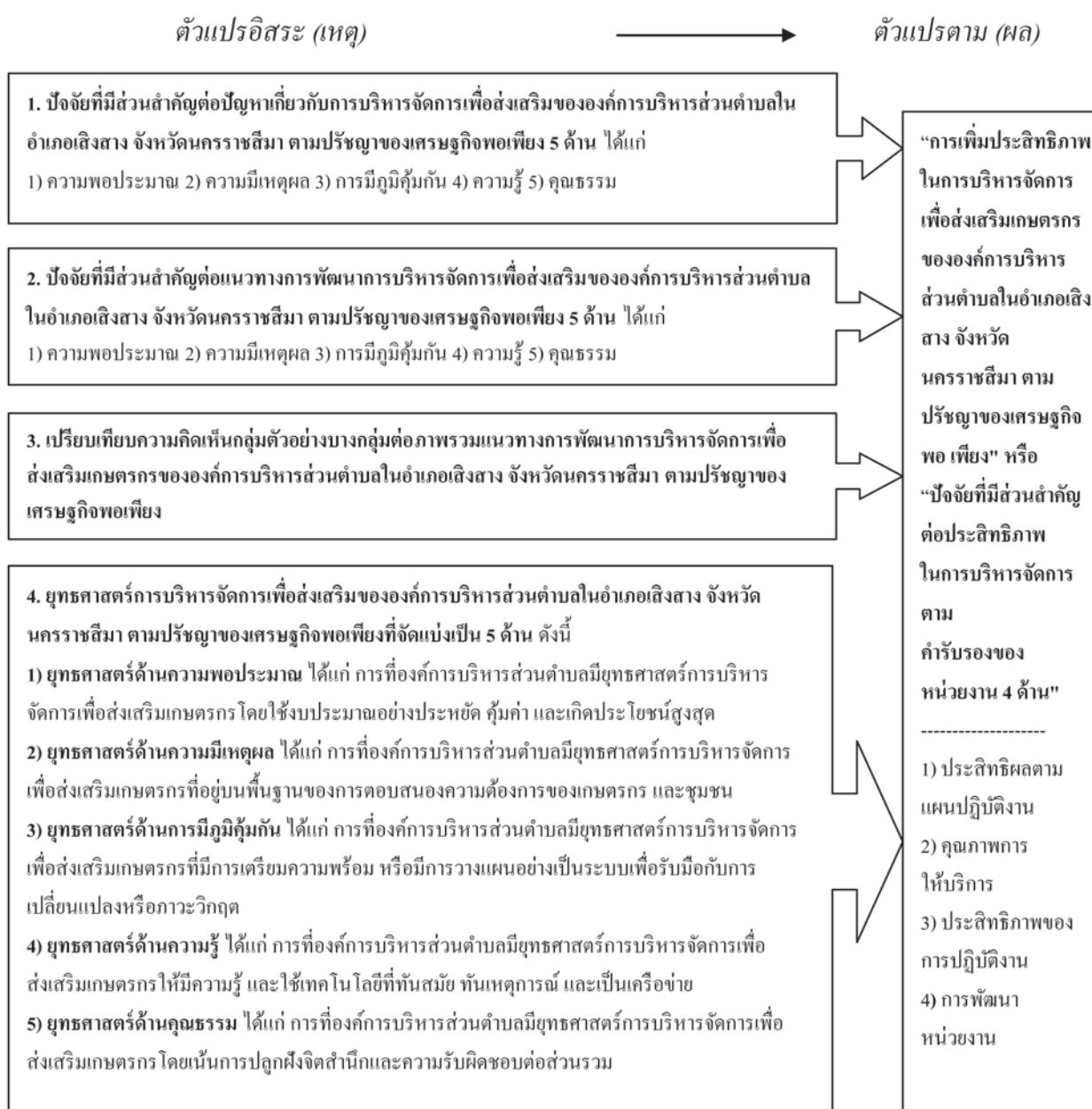
3. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
การบริหารจัดการตามคำรับรองของหน่วยงาน ความหมาย
ของ การปฏิบัติราชการตามกำหนดรับรองของหน่วยงาน หมายถึง
การที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องทำข้อตกลงการปฏิบัติงานของ
ตนเองไว้กับหน่วยงานและลงนามข้อตกลงนั้นร่วมกัน
เพื่อเป็นข้อผูกมัดว่าจะดำเนินงานตามที่ได้ตกลงกันไว้
และจากการวิเคราะห์พบว่า นักวิชาการทั้งหลายได้ให้
ความหมายของการปฏิบัติราชการตามคำรับรองของ
หน่วยงานไว้คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ การกำกับดูแลติดตาม
ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงาน
ภาครัฐ ตัวอย่างเช่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบ
ราชการ (ก.พ.ร.) อธิบายว่าเป็นการจัดทำคู่มือการปฏิบัติ
ราชการของหน่วยงานราชการเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อ
ควบคุมให้ปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยอาศัย
ตัวชี้วัด 4 มิติ เช่นนี้ สองคล้องกับ วิรช วิรัชนิภาระ
ซึ่งกล่าวว่าเป็นการกำกับดูแลและควบคุมการปฏิบัติงาน
ของหน่วยงานราชการให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด
โดยหน่วยงานราชการจะต้องทำข้อตกลงการปฏิบัติงาน
ต่อหน่วยงานซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและลงนามข้อตกลงนั้น
ร่วมกันเพื่อเป็นข้อผูกมัดว่าจะดำเนินงานตามที่ได้ตกลง
กันไว้ทั้งสองคล้องกับ ธนาศพล วงศ์เจริญ ให้ความหมาย
ไว้ว่า การปฏิบัติราชการตามคำรับรองของหน่วยงานหมายถึง
การกำกับดูแล และควบคุมการปฏิบัติงานของหน่วยงาน
ของรัฐ โดยหน่วยงานของรัฐจะต้องทำข้อตกลงการ
ปฏิบัติงานต่อหน่วยงานซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและลงนาม
ข้อตกลงนั้นร่วมกันเพื่อเป็นข้อผูกมัดว่าจะดำเนินงาน
ตามที่ได้ตกลงกันไว้ แนวทางการปฏิบัติราชการตาม
คำรับรองของหน่วยงานประกอบด้วย 4 ด้าน

4. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
ข้อเสนอแนะ หรือแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ
เพื่อส่งเสริมเกณฑ์ และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
นราธิวาส ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558-2561)

จังหวัดนราธิวาสได้ปรับวิสัยทัศน์ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจในภูมิภาค มุ่งเน้นเชื่อมโยงเกษตรกรรม-อุตสาหกรรมเป็นหลัก โดยยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร อาหารปลอดภัย และพัฒนาเทคโนโลยี ทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นที่ ศูนย์กลางความเริ่มของภาคอีสานและรองรับประชาชนเศรษฐกิจอาเซียน ตลอดรวมถึงการพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ใหม่ และ OTOP เพิ่มมูลค่าทาง

เศรษฐกิจ ผู้นำนักบริหารจัดการนำแบบบูรณาการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนผ่านการสร้างรายได้และพัฒนาคุณภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนอยู่ดีมีสุขยิ่งขึ้น โดยปรับแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาสเป็น 4 ปี พ.ศ. 2553-2556 เป็นแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาสเป็น 4 ปี พ.ศ. 2557-2560 (สำนักงานจังหวัดนราธิวาส, 2556)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (mixed methods research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ประชาชน เป้าหมายทั้งหมดที่ทำการศึกษาอันได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดทุกแห่ง ในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา กล่าวคือ อำเภอเสิงสางประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบล 6 แห่ง จำนวน 13,896 คน ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,090 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราประมิณค่า

ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์แนวลึกที่มีโครงสร้าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการรวบรวมข้อมูล 3 วิธี ได้แก่ (1) การรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหรือการวิจัยเอกสาร (2) การรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม และ (3) การรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีแบบพรรณนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ ค่าการคาดถอยพหุคูณ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชาย มีการศึกษาระดับต่ำกว่าป्रิญญาตรี และเป็นประชาชนที่ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสิงสาง

2. โดยภาพรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน ปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก

3. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน

4. ปัญหา มีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้าน = 2.38 และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้าน = 2.45

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อภาพรวมแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชายกับเพศหญิง ปรากฏว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นเพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

6. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่ออุทยานศาสตร์ การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมาตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน เมื่อวิเคราะห์โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง

7. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามคำรับรองของหน่วยงาน 4 ด้าน (ตัวแปรตาม) พบว่า โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

การอภิปรายผล

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัด

นครราชสีมา ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับมาก ทั้งในภาพรวม และรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ด้านความรู้ และด้านคุณธรรม เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ซึ่งเป็นประชาชนที่ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 6 แห่ง ในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ล้วนเห็นด้วย ในระดับมากถึงกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลาง หรือในระดับน้อยผู้ศึกษามีความเห็นว่าเนื่องจากประชาชน ในเขตพื้นที่ดังกล่าวได้รับบริการหรือได้รับการเพิ่มพูน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี ทางการเกษตรจากองค์กรบริหารส่วนตำบลไม่นัก เท่าที่ควร อีกทั้งประชาชนยังประสบกับปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเสิงสาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาเกี่ยวกับการ บริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลดังตัวอย่าง ต่อไปนี้ องค์กรบริหารส่วนตำบล (1) บริหารจัดการ หรือส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทาง การเกษตร โดยใช้บงประมาณอย่างไม่เหมาะสม เช่น ส่งเสริมผ่านทางสื่อสารมวลชน หรือปัจจุบันทางเศรษฐกิจพอเพียง ใช้บงประมาณน้อยเกินไป

2. ผู้ศึกษามีความเห็นว่า องค์กรบริหารส่วนตำบล มี “ปัญหา” เกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกร ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัด นครราชสีมา ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน และเนื่องจากปัญหาแต่ละด้าน มีรายละเอียด ข้อบ่งคัด นุ่มนวลขององค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 6 แห่ง ในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงอาจแบ่งเป็น (1) องค์กรบริหารส่วนตำบล ส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตร โดยใช้บงประมาณน้อยเกินไป และ (2) องค์กรบริหารส่วนตำบลส่งเสริมเกษตรกรให้เพิ่มพูนการเรียนรู้ และ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรโดยใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ

อย่างไม่เหมาะสมและไม่นำกับเพียงพอ เป็นต้น แต่ในที่นี้ ผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างเฉพาะ “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ด้านละ 1 ปัญหาเท่านั้น

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกษตรกรขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมาตามปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชาย กับเพศหญิง ปรากฏว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นเพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเช่นนี้ สอดคล้อง กับผลการศึกษาของ ธษณัน วงศ์ปัน (2554) ที่ศึกษา เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อ ภาพรวมแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการ ประชาสัมพันธ์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครตามกรอบแนวคิดการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ปรากฏว่า ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การเกิดประโยชน์สุขของประชาชน (2) การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจของรัฐ (3) การมีประสิทธิภาพและ เกิดความคุ้มค่า (4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) การปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (6) การอำนวยความสะดวกและ (7) การประเมินผลการปฏิบัติราชการ อย่างสม่ำเสมอ ไม่แตกต่างกันทั้ง 7 ด้าน

สำหรับเหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและ เพศหญิงซึ่งเป็นประชาชนที่ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 6 แห่ง ในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา มีความเห็นต่อ ภาพรวมแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการไม่แตกต่างกัน ดังกล่าวผู้ศึกษามีความเห็นว่าเนื่องจากทุกวันนี้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีโอกาสได้รับ การศึกษามีอิสระทางความคิดและการแสดงความคิดเห็น มีมุมมอง ได้รับข้อมูลข่าวสาร เข้าถึงสื่อต่าง ๆ ตลอดทั้ง ได้รับการยอมรับจากสังคมอย่างเท่าเทียมหรือไม่เลี่ยงกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น ประชาชนเพศชายกับเพศหญิงมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ดังกล่าว และทำให้สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อ จำแนกตามเพศมีแนวโน้มที่จะมีมุมมองหรือมีความคิดเห็น

ที่ไม่แตกต่างกันในเรื่องภาพรวมแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกณฑ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาสตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้ เป็นการอภิปรายผลและการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพียงข้อมูลเบื้องต้น หากต้องการศึกษาอย่างละเอียด ควรทำการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับให้ปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนเอง

2. องค์การบริหารส่วนตำบลควรกำหนดนโยบายและแผนงานที่ชัดเจนและต่อเนื่องสำหรับส่งเสริมเกณฑ์ให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรรวมทั้งการมีการประเมินผลอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

3. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมเกณฑ์ให้เพิ่มพูนการเรียนรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีทางการเกษตรโดยหาแหล่งงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานอื่นๆ โดยใช้นักบริหารมืออาชีพในเวลาเดียวกัน ควรมีมาตรการการติดตามตรวจสอบการบริหารจัดการของนักบริหารมืออาชีพอย่างเป็นระบบและชัดเจน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. หน่วยงานหรือบุคลากรของหน่วยงานควรทำวิจัยแบบเจาะลึกเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละด้านอย่างเจาะจง เช่น ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม และด้านการมีภูมิคุ้มกัน เป็นต้น

2. หน่วยงานหรือบุคลากรของหน่วยงานควรทำวิจัยเชิงเปรียบเทียบ เช่น วิจัยยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาสกับหน่วยงานอื่นที่มีภาระงานใกล้เคียงหรือคล้ายกัน เป็นต้น

3. หน่วยงานหรือบุคลากรของหน่วยงานควรทำวิจัยโดยใช้กรอบแนวคิดการวิจัยหรือยุทธศาสตร์อื่นสำหรับการศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมเกณฑ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาส เช่น การบริหารจัดการตามแนวคิดตะวันออก (Eastern Concept of Administration) การบริหารจัดการตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน (Sustainable Administration Concept) และการบริหารจัดการตามแนวคิด 11M (11M Concept) เป็นต้น

4. หน่วยงานหรือบุคลากรของหน่วยงานควรทำวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนราธิวาส โดยตรง เช่น กลุ่มผู้นำท้องถิ่น และผู้บริหารของหน่วยงาน เป็นต้น

References

- Bill & Melinda Gates Foundation. (2011). *Annual Report*. Retrieve from <http://www.gatesfoundation.org/~/media/gfo/documents/annual%20reports/2011gates%20foundation%20annual%20report.pdf>.
- Jitanun, B. (2008). *Concepts and theories to promote agriculture*. Nonthaburi: Sukhothai Thammatirat University. (in Thai)
- Nakhon Ratchasima Provincial Office. (2013). *The province plans to develop a new four year 2557-2560*. Retrieved from <http://www.nakhonratchasima.go.th/nakhonrat/index.php?link=strategy&na=1c383cd30b7c298ab50293adfecb7b18&links=sitemap&na1=3> (in Thai)
- Ramsri, B. (2007). Human resource management as sufficient economy. *Dusit Journal*, 4(15), 182-185. (in Thai)
- Rungsiyok, S. & Suttisomboon, S. (2011). *Public administration*. Bangkok: Nam Kang. (in Thai)
- Wiratnipawan, W. (2007). *Management and administrative development of the state capital*. Bangkok: XperNet. (in Thai)
- Wongpun, T. (2011). *Management of the public relations office of consumer protection in Bangkok*. Master of Public Administration Thesis, Sukhothai Thammatirat University. (in Thai)

